

[Finansministeren.]

skulle høre til højre og venstre — og det vil vi selvfølgelig gerne gøre — men man havde til en vis grad det indtryk, at det ikke just var hensigten at fremme sagen, men snarere at sinke den.

Holger Eriksen: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen påstod, at jeg har udpræget evne til at simplificere problemerne. Nu skal jeg ikke derpå svare, at det ærede medlem til gengæld har en udpræget evne til at komplicere problemerne. Derimod er jeg ikke spor i tvivl om, at det ærede medlem er meget dygtig til at snakke uden om problemernes kerne, hvis denne kerne generer det ærede medlem.

Se, nu fik vi at vide af det ærede medlem, at de stakkels folk derude, der nu sælger deres ejendomme til mægtige priser, praktisk taget intet tjener ved det og intet vil komme til at tjene ved det. Man fik nærmest det indtryk, at de lider tab. Men det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er derimod noget rent konkret som salget af en gård på 48 td land dér, hvor man formoder der vil komme en ny bane, en gård, der er vurderet til 125 000 kr., og som sælgeren får 1 mill. kr. for. Det er ikke et enkelt tilfælde; sådan vil det komme til at gå overalt langs denne bane. Således går det med de jorder, der ligger ved den ny statshavn på Rømø. Således går det overalt, hvor man tager jord fra en yderzone og lægger ind til inderzone. Det er det, der er problemet, og det er det, det ærede medlem helst ikke vil tale om.

Det ærede medlem sagde også, at nu skulle vi til at beskatte inflationen, og citerede en udtalelse af mig. Citatet var fuldstændig rigtigt, men ikke desto mindre var det brugt fuldstændig forkert. Det, jeg sagde, det, der blev citeret, var udtryk for, hvad jeg ønskede, men forslaget er jo ikke i overensstemmelse dermed. Jeg gjorde opmærksom på, at der var en stigning i konjunkturtillægget på 25 pct., medens pristallet i samme periode kun er steget 10 pct.,

hvilket i høj grad viser, at man ikke kommer til at inddrage de værdier, der er skabt som følge af kronesænkningen.

Det ærede medlem talte også om, at man hellere skulle fremme opsparingen. Jeg har stor respekt for opsparingen, men det skal være en opsparing, der er sket i kraft af det, man selv har tjent, ikke i kraft af det, man har tilegnet sig hos andre, for det er nemlig sandheden: jorden er belånt, og hvis der sker prisstigning dér som følge af kronefaldet, så tilegner den formelle skødeejers sig det, som en mand, der har haft sine penge i obligationer, taber. Det kan ikke være rigtigt, at det sker.

Det ærede medlem hr. Thestrup beskæftigede sig stadig væk med det grundlovs-mæssige. Det har vi oplevet før, selv om der ikke kom noget ud af det. Men jeg fik ikke rigtig klarhed over, hvad det ærede medlem i virkeligheden vil gøre over for den grundspekulation, der finder sted i øjeblikket. Vi fik en temmelig klar udtalelse under debatten i 1950 — det står i Rigsdagstidende, folketingets forhandlinger for 1949-50, sp.4153. Det ærede medlem udtalte:

„Den ærede ordfører hr. Holger Eriksen må vide, at ingen vil hævde, at den mand, der ejer jord et sted, hvor der bliver anlagt en S-banestation, skal have lov til at få fortjenesten heraf.“

Og videre:

„... jeg tror ikke, at der er noget som helst parti eller noget medlem, der for alvor vil hævde, at folk skal have lov til at tage sådanne gevinster hjem.“

Det, jeg har interesse i at få at vide, drejer sig ikke bare om grundværdistigning som følge af anlæg af en S-banestation; det drejer sig om al den prisstigning, der sker på de områder, jeg har nævnt. Hvad vil det ærede medlem gøre for at hindre, at de pågældende tager gevinsten hjem? Det var i 1950, det ærede medlem udtalte sig, som jeg citerede. Indtil nu har jeg ikke set et initiativ fra det ærede medlem i den retning, tværtimod, hver gang der var lovfor-